

Volg onze auteurs en boeken ook online.
Je herkent ze aan het v1B-logo.

V: B
KIDS.

Lida Dijkstra
De ring van
koning Salomo

Met illustraties van
Martijn van der Linden

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

Inhoud

Zwerver	13
Oliejongen	17
oordeel I	De tweekoppige man 35
oordeel II	Wie van de drie? 41
<i>De eed van Ettu en Rihat</i>	45
Snuffelaar	52
Waterdrager	62
<i>Het verhaal van het Liefdesveld</i>	66
<i>Het verhaal van de wandelende doden</i>	69
Zoeker	76
Heraut	96
oordeel III	Man tegen slang 103
oordeel IV	Goud, goud, heerlijk goud 110
Schaduw	114
oordeel V	De echte zoon 126
Oppasser	134
Raadseloplosser	154
Koning zonder kroon	164
oordeel van ooit	Het kind met twee moeders 171
Nawoord	186

De mensheid had hulp nodig. Demonen werden te brutaal en kregen te veel macht. Daarom werd in het hoge hemelrijk een magische ring gesmeed door opperengel Michaël. Op het oog was het een simpel sieraad: een band van koper en ijzer met een zespuntige ster. Om de ring bovenaardse krachten te geven, zond Michaël vier van zijn engelen naar de vier uithoeken van de aarde met de opdracht krachtige juwelen te zoeken. Rafaël bracht hem een blauwe saffier, die macht gaf over de demonen in de onderwereld. Gabriël bracht hem een bruine tijgeroog, die kennis gaf van de dierentaal. Uriël bracht hem een loepzuivere diamant, die sturing gaf aan de winden. Kleine Chamuël ten slotte kwam terug met een nogal onnozel pareltje. Opperengel Michaël was er niet echt blij mee (en dat liet hij merken), maar het moest maar. Hij hoopte dat het pareltje sterk genoeg was om de wateren te beïnvloeden. Met engelengeduld priegelde hij de edelstenen in de hoeken van de ster. Toen verveelvoudigde hij de kracht van de ring duizendmaal door er de naam van de Hoogste in te graveren. De machtige, magische ring was gesmeed. Alleen de wijste man mocht hem dragen. De hop moest hem bezorgen.

Zwerver

Achter de zware deur
met zeven zilveren sloten
lag een wonderwereld.
Sem kon hem zien liggen
door de opengewerkte luiken.
Een wereld vol pittige geuren
en krachtige kleuren en
tinkelende melodieën,
vol wolken van wierook
en parfum die zelfs vlinders
en bijen konden bedwelmen.
Urenlang kon Sem kijken naar
kakelende vrouwen die elkaar
het licht in de ogen niet gunden
en naar de vadsige mannen
die geen echte man meer waren
omdat hun zaakje was afgehakt.
Het paleis van koning Salomo

was een lusthof achter tralies.
Als Sem rond de omheining liep,
zag hij door de gaten aan de noordkant
statige tuinen waar witte pauwen
rond de binnenvijver stapten.
Ze hadden een ren met torentjes
die leek op een minipaleisje.
De amandelbomen waren
bijna uitgebloeid, waardoor
het witte blaadjes regende.

Sem was klein voor zijn leeftijd
en vergeten wie zijn moeder was.
Soms, in een fijne droom,
lachte een lief gezicht hem toe
en streelden mamahanden hem.
Hij fantaseerde vaak dat hij
in het paleis was opgegroeid,
maar – als hij heel eerlijk was –
herinnerde hij zich geen steek
van zijn eerste levensjaren.
Hij was opgegroeid bij een oom
die hem sloeg en amper te eten gaf.
Een jaar lang had hij moed verzameld
voor hij daar weg durfde te lopen.
Nu woonde hij op straat en
moest hij leven van het vuilnis
dat uit ramen werd gegooid.
Achter de paleiskeuken lag altijd
afval dat nog best te eten was.
Zijn vriend, een jonge zwerfhond
die hij Driepoot noemde
(en de reden zag je meteen),
rook het wanneer er verse
rommel werd gestort.

Dan waren ze er dadelijk bij.
Het was een kunst om uit
handen van de koks te blijven,
maar het lukte Sem meestal wel
om met wat rotte appels,
broodkorsten of afgekloven botten
in zijn tuniek weg te komen.
In de schaduw van een amberboom
at hij zijn buik dan vol
nadat hij de buit eerlijk
met Driepoot had gedeeld.
Vaak waren ze beiden geel
van het woestijnstof in de lucht.
Er denderden voortdurend
ruiters en strijdwagens
door de straten van Jeruzalem.